

L. 34987/91.

(125)

Rozporządzenie**c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 17 grudnia 1917 L. 34.087/91 którym ustanawia się ceny maksymalne w drobnej sprzedaży świeżych jabłek.**

Na podstawie § 5 rozporządzenia c. k. Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 4 grudnia 1917 Dz. p. p. Nr. 468 zarządzam co następuje:

§ 1.

W drobnej sprzedaży wymienionych niżej gatunków jabłek pochodzenia krajowego w świeżym stanie nie wolno przekraczać następujących cen:

Gatunek jabłek	w czasie	Przy sprzedaży do 1 kgr.
1. Za owoce bez wad i uszkodzeń, a więc niepotłuczone, niezniekształcone, bez pleśni, dostatecznie dojrzałe (w skrzyniach, koszach, beczkach, lub luźno) a mianowicie:		
a) za jabłka deserowe, t. j. owoce bez wad i uszkodzeń sort oznaczonych przez Urząd dla wyżywienia ludności, a ogłoszonych przez powiatowe władze polityczne	do 31 stycznia	1 kor. 50 hal.
	do 28 lutego	1 kor. 60 hal.
	od 1 marca	1 kor. 70 hal.
b) za jabłka stołowe t. j. owoce bez wad i uszkodzeń następujących sort: styryjskie, maszanckie, berneńskie, haslingery, reńskie	do 31 stycznia	1 kor. 40 hal.
	do 28 lutego	1 kor. 50 hal.
	od 1 marca	1 kor. 60 hal.
2. Jabłka gospodarskie (włącznie ze zwykłymi jabłkami na marmoladę, kompot i strudel, ręcznie obierane i sortowane) w beczkach lub luźno	do 31 stycznia	1 kor. 10 hal.
	do 28 lutego	1 kor. 20 hal.
	od 1 marca	1 kor. 30 hal.
3. Jabłka moszczowe t. j. za gatunki używane zwykle do wyrobu, jabłeczniaka	do 31 stycznia	60 hal.
	do 28 lutego	60 hal.
	od 1 marca	60 hal.

Ceny rozumieją się za 1 kg. jabłek zdrowych do sprzedaży zdatnych i mieszczą w sobie koszty transportu i dowozu na rynki.

Przy sprzedaży jabłek deserowych i stołowych, których jakość nie odpowiada warunkom pod 1. a i b, a więc jabłek potłuczonych, robaczkliwych, zniekształconych, pokrytych pleśnią obniża się cena maksymalna o 20 procent.

§ 2.

Ustanowione w tem rozporządzeniu ceny nie odnoszą się do tak zwanych owoców luksusowych, to jest wyborowych, bez wad, osobliwie wielkich następujących gatunków: renety anasowe, renety Coxa, bernerki, czerwonuszki, Papiny Linęusa, grafszynki, kalwile renety kanadyjskie, siewki z Zelinger, siewki olbrzymi, London Peeping, mantuaniki, ponczowe czerwone i białe, rozmarynki i piękne z Beskoop.

Przy drobnej sprzedaży jabłek dobrych wielkości, albo tylko niepokaźnie wyglądających powyższych sort (szczególnie w zwyczajnem handlowem opakowaniu skrzynkowym I. b. i II.) wynosi cena za 1 kg. 1 kor. 90 hal.

Natomiast w drobnej sprzedaży owoców tych gatunków, które mają wady jakoby silnie potłuczonych, robaczkliwych, zniekształconych, spleśniałych, niedostatecznie na drzewie dojrzałych, wynosi cena maksymalna za 1 kg. 1 kor. 50 hal.

Przy sprzedaży w ilościach od 1—5 kg. znizuje się wyżej oznaczone ceny § 1 i 2 o 4 hal. na kg.

§ 3.

Przez drobną sprzedaż rozumie się sprzedaż świeżych jabłek konsumentom w ilościach poniżej 5 kg.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia ulegają karze w myśl postanowień § 6 rozp. c. k. Urzędu dla wyżywienia ludności z 4 grudnia 1917 Dz. p. p. Nr. 468.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozp. kraj. z dnia 2 sierpnia 1917 L. 13661/Ad. dotyczące ustanowienia cen maksymalnych na świeże jabłka.

Kraków, dnia 17 grudnia 1917.

C. k. Namiestnik:

Huyn, Gen. pułk. w. r.

Rozporządzenie**c. k. Namiestnictwa Galicyi z dnia 1 grudnia 1917 L. 34.785, w sprawie uregulowania używania węgla, koksu i brykietów.**

Na podstawie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1 września 1917, Dz. up. Nr. 369 zarządzam co następuje:

§ 1.**Postanowienia ogólne.**

Węgiel, koks i brykiety wolno, począwszy od 16 grudnia 1917, wydawać i pobierać tylko za osobnymi wykazami (kartami węglowymi, i kartami na pobór węgla).

Prawo poboru pewnej oznaczonej ilości, gatunku lub sorty, nie istnieje.

Nie wolno sprzedawać osobom trzecim nabytego w ten sposób węgla, koksu i brykietów, oraz odpłatne lub nieodpłatne oddawanie tych materiałów opałowych, które osoby prywatne w jakikolwiek sposób uzyskały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Karty na węgiel, oraz karty na pobór węgla, ważne są tylko w tych gminach, dla których zostały wystawione. Nakład tych kart będzie się odbywał w sposób urzędowy. Są one nieprzeznaczonymi dokumentami publicznymi, których fałszowanie karane będzie wedle przepisów ustawy karnej.

Z reguły nie będą wystawiane duplikaty zgubionych lub zniszczonych kart węglowych, oraz kart na pobór węgla.

§ 2.

W wypadku zarządzonego na podstawie § 14 rozp. min. z dnia 1 września 1917, Dz. up. Nr. 369, spisu zapasów węgla, koksu i brykietów, obowiązani są wszyscy konsumenci i posiadacze tych zapasów podać pisemnie, w formie specjalnego oświadczenia swe zapasy materiału opałowego.

§ 3.**Karty na węgiel (węglowe).**

Karty węglowe ważne są dla jednego gospodarstwa domowego, na przeciąg czasu na kartach tych podanego i podzielone są na odcinki, służące do poboru ilości przypadających

na poszczególne krótsze okresy czasu. Ilości przypadające do poboru na każdy poszczególne odcinek karty węglowej oznaczy i ogłosi każdorazowo władza polityczna I. Instancyi. Karty węglowe opiewają na „opał kuchenny“, lub też na „opał pokojowy“ a stosownie do swego przeznaczenia do celów kuchennych czy też ogrzewania pieców opałowych, a będą wydawane jako całe karty względnie półkarty.

Karty węglowe będą wydawane tylko tym osobom, których zapasy nie przekraczają 8 cent. metr. węgla kamiennego, (koksu, brykietów), lub 3 met. drzewa opałowego. Osoby, które rozporządzają zapasami przekraczającymi powyższą miarę, mają prawo do otrzymania kart węglowych dopiero wówczas, gdy zapasy ich przy zużyciu dopuszczalnej ilości na dany czasokres, spadną do — lub poniżej oznaczonej wyżej miary.

§ 4.

Domagający się karty węglowej winni w Urzędzie wyznaczonym dla tego celu przez władzę polityczną I. Instancyi złożyć oświadczenie zawierające zgodnie z prawdą: ilość członków gospodarstwa domowego, wielkość mieszkania, urządzenie kuchni, czy jest z paleniskiem lub bez, i że w gospodarstwie domowym nie znajduje się zapas przekraczający oznaczoną wyżej ilość węgla, koksu i brykietów.

Oświadczenie złożone przy pierwszym spisie zapasów służy równocześnie jako deklaracya w myśl powyższego ustępu, jeśli zapasy składającego oświadczenie nie przekraczają oznaczonej w § 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ilości. Podnajemców wlicza się do członków gospodarstwa domowego.

Gospodarstwa domowe podnajemców, które samodzielnie prowadzą kuchnię i ogrzewają podnajmte ubikacje, będą uważane za odrębne gospodarstwa domowe.

Każdą zmianę zasła w liczbie partji wynajmujących, winien natychmiast zgłosić urzędowi wydającym karty węglowe właściciel domu lub jego zastępca, zaś każdą zmianę w liczbie członków gospodarstwa domowego powodującą zmianę w przydziale węgla, winna zgłosić natychmiast w tymże urzędzie głowa gospodarstwa domowego, lub jego zastępca.

§ 5.

Po złożeniu wspomnianego w powyższym paragrafie oświadczenia, otrzyma każdy uprawniony przypadająca na niego w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, ilość kart węglowych.

§ 6.**Pobór węgla na opał kuchenny.**

Gospodarstwo domowe, w którego kuchni przyrządza się regularnie posiłki i którego kuchnia posiada palenisko urządzone na węgiel, brykiety albo koks, otrzymują całą kartę na opał kuchenny.

Jeżeli w gospodarstwie domowym znajduje się oszczędnościowe ognisko gazowe, lub kuchnia gazowa, z gazową rurą do pieczenia, wydaje się dla opalania znajdujące się osobno obok tego paleniska na węgiel, tylko półkarty na opał kuchenny.

Równocześnie używanie zwykłej kuchni gazowej z co najwyżej dwoma otworami do palenia, (Rechaud) obok paleniska do gotowania węglem, nie wyklucza wydawania całej karty na opał kuchenny.

§ 7.**Pobór węgla na opał pokojowy.**

Karty na węgiel do ogrzewania pokoi będą wydawane uprawnionym gospodarstwom domowym, wedle następującego wymiaru:

1. dla jednej ubikacji mieszkalnej całą kartę węglową na opał pokojowy; jeśli jednak ubikacji tej używa się równocześnie jako kuchnię, wydaje się zamiast karty na opał pokojowy, kartę na opał kuchenny;

2. dla jednej ubikacji mieszkalnej bez względu na to czy obok kuchni zaopatrzonej w odnośną kartę na opał kuchenny, należy się li tylko półkarty na opał pokojowy;

3. dla dwóch ubikacji mieszkalnej używanej obok nich pozostałe w użyciu kuchnia czy też nie, wydaje się całą kartę na opał pokojowy;

4. dla trzech lub więcej ubikacji mieszkalnych, przypada bez względu na to, czy kuchnia istnieje czy nie:

a) jed. a cała karta na opał pokojowy, jeśli do gospodarstwa domowego nie należy więcej jak dwie osoby;

b) dwie całe karty na opał pokojowy, jeśli do gospodarstwa domowego należy trzy do pięciu osób;

c) trzy całe karty na opał pokojowy, jeśli do gospodarstwa domowego należy sześć lub więcej osób.

§ 8.**Postanowienia dla pewnych zawodów i dla wyjątkowych wypadków.**

1. Lekarze, notaryusze i adwokaci, którzy zmuszeni są używać dla wykonywania swego zawodu obok ubikacji mieszkalnej, osobnych ubikacji, mogą uzyskać stosownie do czasu używania tych ubikacji uzupełniającą kartę węglową na opał pokojowy.

To samo ma zastosowanie dla osób, wykonujących podobne zawody w interesie publicznym, przyczem w wypadkach wątpliwych rozstrzyga władza polityczna I. instancyi.

Przy całodziennem używaniu jednego lub dwóch opalanych pokoi, może być w tych wypadkach wydana jedna cała karta węglowa na opał pokojowy, natomiast przy używaniu więcej jak dwóch opalanych pokoi pół karty na opał pokojowy dla każdej ubikacji, którą trzeba opalać.

Jeśli natomiast zawody te wykonywane są w mieszkaniu lokalnie zupełnie oddzielnem od mieszkania danej osoby, przydziela się węgiel dla opału pokojowego w następujący sposób:

a) przy używaniu jednego jedyne go pokoju cała karta na opał pokojowy;

b) na każdy następny pokój przeznaczony do opalania, pół karty na opał pokojowy, jednakowoż dla wszystkich ubikacji razem wziętych przeznaczonych do wykonywania zawodu, co najwyżej trzy karty na opał pokojowy.

2. Dla robotników, wykonujących przemysł domowy, którzy jako tacy się wylęgitymują, dalej dla połączonej z mieszkaniem mniejszych lokali przedsiębiorstwa, których ogrzewanie jest konieczne, wydaje się oprócz karty przypadającej wedle § 7 na mieszkanie pół kartę na opał pokojowy.

3. W szczególnych wypadkach wyjątkowych, choroby, położu, dalej dla rodzin mających nowonarodzone dzieci, jednakże najdłużej do osiągnięcia pierwszego roku życia, może udzielić polityczna władza I. instancyi przejściowo pół karty na opał pokojowy.

Karty te mogą jednak opiewać tylko na ograniczoną liczbę tygodni, odpowiadającą danej przyczyźnie.

§ 9.**Karty na pobór węgla.**

Karty na pobór węgla, mogą być wystawiane dla:

1. budynków służących celom zarządu, uznanych prawnie społeczności religijnych, oraz klasztorów;

2. dla szkół i zakładów utrzymywanych przez kraj, powiat, gminę, lub korporacje publiczne;

3. prywatnych zakładów leczniczych, i innych zakładów opieki społecznej;

4. prywatnych zakładów naukowych;

5. zakładów aprowizacyjnych, (kuchni przy przemysłach gospodnio-szynkarskich, kuchni wojskowych, kuchni wspólnych każdego rodzaju, młynów, piekarni, masarni, mleczarni i t. d., oraz pralni);

6. innych zakładów i przedsiębiorstw, jak biur, zakładów kasy chorych, aptek i t. d., o ile nie są wyłączone po myśli § 25 niniejszego rozporządzenia od uregulowania tem rozporządzeniem przepisane;

7. gminnych i przemysłowych składów dla wydawania węgla, koksu i brykietów, oraz związków aprowizacyjnych innych zrzeszeń, konsumów i t. p., uprawnionych wedle statutu do wydawania tych materiałów opałowych;

8. dla urządzeń centralnego ogrzewania w budynkach prywatnych w wypadku, wykazania konieczności użycia takiego urządzenia.

§ 10.

Karty na pobór opiewają: na dany zakład, przedsiębiorstwo, lub budynek. Karty te wydaje władza polityczna I. instancyi na oznaczony czas i w pewnej oznaczonej ilości, uwzględniając przytym istniejące ewentualnie zapasy węgla, koksu i brykietów, i najkonieczniejsze zapotrzebowanie tych środków opałowych (dla szpitali, innych zakładów opieki społecznej, „całe zapotrzebowanie“).

§ 11.

Kto żąda karty na pobór węgla, winien jest podać w biurze oznaczonym dla tego celu przez władzę polityczną I. instancyi wysokość swego zapasu węgla, koksu lub brykietów, oraz swe konieczne zapotrzebowanie na czas od 16 grudnia 1917, do końca kwietnia 1918.

§ 12.**Księgi zapisków.**

Posiadacze kart na pobór węgla, jakoteż uprawnieni do sprzedaży węgla, koksu i brykietów, mają prowadzić księgi zapisków,

Ns. 4278/17 (2). Przeciw Piotrowi Pytlarowi, pospolitakowi c. k. 35 p. obrony kraj. (Schützenregiment), urodzonemu w r. 1897 i zamieszkałemu w Gajach roztockich, powiat Załęż, e. religii gr. kat., zawisła w sądzie c. k. Komendy 54 Dywizji obrony krajowej do E. 562/17 sprawa karna o popełnioną dnia 28 marca 1917 zbrodnię dezercji do nieprzyjaciela z § 183 u. k. w., o którą jest on silnie podejrzany. Wedle bowiem zeznań świadków zbliżył obwiniony do nieprzyjaciela z linii bojowej celem uchylenia się od dalszej służby wojskowej.

Wobec tego zgodnie z wnioskiem c. k. Prokuratury Państwa dozwala się celem zabezpieczenia roszczenia Państwa o wynagrodzenie wszelkiej powyższym czynem zbrodniczym wyrządzonej szkody i tytułem zadośćuczynienia za naruszenie prawa — zajęcia i tymczasowego zabezpieczenia położonego w Austrii ruchomego i nieruchomego majątku powyższego obwinionego. — Obroną z urzędu obwinionego mianuje się adwokata dr. Maksymiliana Fränkla.

C. k. Sąd krajowy karny.

Lwów, dnia 1 grudnia 1917. (50)

Ns. 4284/17 (2). August Flein Ldst. Inf. des L. I. B. 153 geb. 1887 in Tresce, Bez. Cles, dortselbst zuständig, röm. kat., verheiratet, Landwirt, ist des Verbrechens der Desertion zum Feinde genügend verdächtig.

Angesichts dessen wird auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Lemberg un nach § 6 kais. Verordnung vom 9 Juni 191 Nr. 156 R. G. Bl., behufs Sicherung des Anspruches des Staates auf Ersatz jedes unmittelbar oder mittelbar durch die verbrecherische Handlung verursachten Schadens und auf Entschädigung als Sühne für die Rechtsverletzung — die Beschlagnahme und Sicherung seines in Österreich befindlichen beweglichen und unbeweglichen Vermögens verfügt. Zum Verteidiger der Beschuldigten ist der Herr Dr. Johann Celestin Fried von Amtswegen bestellt worden.

K. k. Landesgericht in Strafsachen.

Lemberg, am 3 Dezember 1917. (45)

Licytacje.

E. 11/17 (7). Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek Rafała Grossbarda kupca w Bochni strony egzekwującej przeciw Aronowi i Adeli Landaum z Łańcuta pto 2071 kor. 81 hal. zpn., odbędzie się dnia 31 stycznia 1918 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 35 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyja następujących realności: ks. gr. majątność Kamienica, lwh. 735 ks. tab. c k sądu obwodowego w Jasle. Wartość szacunkowa 17.294 kor., najniższa oferta 11.529 kor. 32 hal. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, 20 grudnia 1917. (95 3—3)

L. 27914/17. (102 2—4)

Ogłoszenie licytacji!

Zarząd król. wolnego miasta Przemysła rozpisuje niniejszym licytację w drodze ofert pisemnych na dostawę potrzebnej ilości kamienia, szutru tłuczonego, sztychówki i piasku do budowy i konserwacji dróg i placów miejskich.

Oferty winne podać ceny jednostkowe na rok jed. n. t. j. do końca 1918 r. na wszystkie lub na poszczególne rodzaje następują-

cych materiałów, wraz z dowozem na wskazane miejsce zapotrzebowania z uformowaniem figur, ewentualnie loco stacya Przemysł, a mianowicie na:

1. kamień kopany twardy do tłuczenia na szuter,
2. szuter tłuczony z kamienia twardego,
3. kamień brukarski (dziki),
4. drobny żwir (sztychówka) na deptaki,
5. piasek do robót brukarskich, murarskich i do posypywania ulic w czasie gołoleździ, a to z dowozem na:

a) ulice i place położone po obu stronach Sanu,

b) targowicę i dworzec budowlany,

c) plantacje zamkowe i ementarz,

d) drogi w Pikulach,

e) drogi na Lipowicy,

f) loco stacya Przemysł.

Postanowienia, dotyczące wnoszenia ofert, formularze ofert, warunki dostawy szczegółowe i ogólne można przegladnąć w miejskim biurze drogowym w ostatnich 10 dniach przed terminem licytacji w godzinach urzędowych.

Oferty sporządzone w wyżej przepisany sposób, mają być zaopatrzone w wadyum, wynoszące co najmniej 5 proc. zaoferowanej rocznej dostawy, ostemplowane, zabezpieczone i zaopatrzone napisem „Oferta na dostawę materiałów drogowych“ i mają być wniesione do Prezydium Magistratu najpóźniej do dnia 30 stycznia 1918 r. do godziny 12 w południe.

Oferty nieodpowiadające powyższym postanowieniom, nie będą uwzględniane.

Otwarcie ofert nastąpi dn. 30 stycznia 1918 r. o godzinie 12 w południe.

Zarząd miasta zastrzega sobie prawo zatwierdzenia przyjętych ofert wedle własnego uznania.

C. k. Komisarz rządowy:

Łyszkowski m. p.

Spadki.

A. 161/17. C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza, że dnia 7 stycznia 1917 w Wołoskiej wsi zmarła Marya Klementyna z Gąsiorowskich Donichtowa nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu dzieciów nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym Sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem p. Stanisławem Donichem ustanowionym dla nieobecnych dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bolechów, 14 września 1917. (101 3—3)

A. IV. 498/17 (14). Edykt z wezwaniem nieznanym sądowni dziedziców. C. k. sąd powiatowy w Samborze ogłasza, że w dniu 24 października 1917 w Samborze zmarł s. p. ks. Herman Kulisz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowni nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuza prawo dziedziczenia spadku, wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego c. k. notaryusz Deller w Samborze

kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sambor, 17 grudnia 1917. (98 3—3)

Doniesienia prywatne.

Plac do sprzedania 1059 sążni kwadratowych w okolicy ul. Kadeckiej, front do 3 ulic skanalizowanych. Zgłoszenia: biuro ogłoszeń Sokołowskiego. (114 1—3)

OSTATNIA NOWOŚĆ BELETRYSTYCZNA.

Artura Schrödera

„HRABIA“.

Nakładem księgarni B. Polonieckiego.

Stron 200. — Cena 5 kor.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Jasle

stowarzyszenie zarejestr. z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną

ogłasza,

iż uchwałą Dyrekcyi z 31 grudnia 1917 **zniżyło stopę procentową** od wkładek oszczędności

z 4¹/₂% na 4%.

z dniem 1 stycznia 1918.

(115)

C. k. uprz. gal. akc. Bank hipoteczny.

Z dniem 31 grudnia 1917 wynosił stan naszych:

4% listów hipotecznych	K 77,157.400—
4 ¹ / ₂ % listów hipotecznych	„ 124,989.800—
	łącznie K 202,147.200—

stan zaś

książeczek wkładowych na rachunek bieżący	„ 22,634.806.34
książeczek wkładowych oszczędnościowych (płatnych okazicielowi)	„ 10,458.634.42
asygnacyi kasowych	„ 441.270—

We Lwowie, dnia 14 stycznia 1918.

(138)

Sekretaryat.

Towarzystwo zaliczkowe i oszczędności w Bolechowie

podaje do wiadomości P. T. Publiczności,

że z dniem 15 lutego 1918 **obniża stopę procentową na 5% (pięć)** od wszystkich dotąd wyżej oprocentowanych wkładek. (116)

Mimo oficjalnego zamknięcia subskrypcyi

c. k. austr. wojsk. Fundusz dla wdów i sierót (oddział ubezpieczeń)
przyjmuje w dalszym ciągu aż do odwołania

Ubezpieczenie w VII. pożyczce wojennej.

Polica asekuracyjna funduszu wojskowego jest najstosowniejszym i najpraktyczniejszym podarkiem na Gwiazdkę i na Nowy Rok.

Wyjaśnień udziela chętnie i bezpłatnie

Biuro krajowe Lwów, ul. Słowackiego l. 16.

(5655)